

En japansk Makak, der vistnok til forveksling ligner Shinagawa-aben, der optræder i Murakamis værk. Foto: Wiki Commons

Aben og undergrunden – Murakami revisited #2

Inger Tejlgaard Olesen Ravn

NOVELLESAMLING: Første person ental

Forfatter: Haruki Murakami:

Dansk udg. oversat af Mette Holm, 189 sider, Forlaget Klim, 2021. Oprindeligt udgivet i Japan i 2020.

Haruki Murakamis *Første person ental* består af otte ”nyere” noveller, og i denne danske oversættelse er der tilføjet en enkelt ældre. Ældre vil her sige 2005, dvs. stadig post-millennium. Novellerne har alle, bortset fra denne ene ”ældre” sag, et fortællende jeg, der tilsyneladende har en del til fælles med virkelighedens Murakami.

Jeg læser lidt ambivalent. Kan han skrive, kan han fortælle en god historie?

Jovist. Men der er denne selvbevidsthed, denne modne, forfatteragtige glathed, der som en gennemsigtig membran får læseren til at holde sig (selv)vurderende på afstand. Det er selvfølgelig kun til det øjeblik, hvor fortæller-jeget ifører sig sit Paul Smith-jakkesæt, går i byen og for en aften leger, han er en anden.

Pludselig begynder første person ental at blive en kunstig størrelse, en konstruktion, der indbyder til dekonstruktion, og vi bliver trukket ned i undergrunden, der hos Murakami altid både er konkret og overført. Identitetsmarkørerne går i hårdknude, og vi ved ikke, hvad der er hvad, hvem der er hvem, og hvad der egentlig foregår.

Aben flytter altid med og dukker op som en ægte trickster – måske det mest virkelige væsen af dem alle.